

Toelichting op bezwaar m.b.t. gewijzigde vergunning Kafra, Venrayseweg 109 t/m111

Geachte commissieleden,

Voorafgaande aan de toelichting op het bezwaarschrift van de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten wil ik graag een tweetal opmerkingen maken:

- Allereerst moeten we constateren dat – bij de gewijzigde vergunning – feitelijk weer de gehele vergunning ter discussie staat. Zaken dienen namelijk in samenhang beoordeeld te worden. Dat is des te meer van belang nu eerdere bezwaren tegen de oorspronkelijke omgevingsvergunning afgekocht zijn door de initiatiefnemer en dus niet getoetst zijn. In mijn betoog zal ik dus ook ingaan op andere zaken in de vergunning dan alleen de gewijzigde zaken.
- Ten tweede wil ik meer in zijn algemeenheid vaststellen dat zowel lokaal, regionaal én landelijk steeds meer stemmen opgaan tegen de ongebreidelde toestroom van met name arbeidsmigranten en de daaruit voortvloeiende huisvesting van diezelfde arbeidsmigranten. Onder andere de Adviesraad Migratie en de Staatscommissie Demografische ontwikkelingen adviseren mede in verband met de toestroom van arbeidsmigranten om keuzes te maken, met name tegen de inschakeling van arbeidsmigranten, bijvoorbeeld in distributiecentra. Tegen de huisvesting van asielzoekers, statushouders of – zoals in dit geval – ontheemden hebben wij in principe geen bezwaar. Maar wij kunnen ons niet aan de indruk onttrekken dat de huisvesting van ontheemden – en de daarmee samenhangende urgentie - in dit geval misbruikt wordt om met een stiekeme omweg de afwijking van het oorspronkelijke bestemmingsplan moreel te verantwoorden. Waar eerder de urgentie van de huisvesting van arbeidsmigranten ten onrechte werd gehanteerd als argument (zoals betoogd in ons bezwaarschrift), wordt nu de urgentie van de huisvesting van ontheemden gehanteerd. Dat de oorspronkelijke argumentatie – de urgentie van de huisvesting van arbeidsmigranten vanwege de economische situatie – niet meer correspondeert met de werkelijke situatie, waarin we zien dat bijvoorbeeld Kafra (en het daarmee verbonden Otto Work Force) eerdere huisvesting van arbeidsmigranten omzet in huisvesting van asielzoekers, omdat ze de onder haar beheer staande locaties niet meer gevuld kunnen worden met die arbeidsmigranten! Dat speelt niet alleen bij de nu voorliggende locatie, maar bijvoorbeeld ook in de gemeente Peel en Maas. Daarmee faalt het eerder door de gemeente gebruikte argument van urgentie van de gemeente Venlo.

Zoals in het bezwaarschrift betoogd is er geen sprake van een ‘goede ruimtelijke ordening’. Een woon- en leefklimaat kan niet gewaarborgd worden, niet voor de omwonenden, en ook niet voor de arbeidsmigranten en ontheemden die er gehuisvest gaan worden en niet in staat zijn bezwaar aan te tekenen.

Wat betreft de omwonenden: Factoren als verkeersbewegingen, geluidsoverlast, luchtkwaliteit en natuur zijn in ieder geval onvoldoende meegewogen. Naar ons inzicht zijn de relevante belangen onvoldoende in kaart gebracht, zoals we betoogd hebben in ons bezwaarschrift. En alternatieve locaties zijn niet in beeld gebracht. Wij verzoeken de commissie deze aspecten nadrukkelijk te betrekken in de beoordeling van de verleende vergunning, zowel van de oorspronkelijke vergunning, als van deze gewijzigde vergunning.

Wat betreft de arbeidsmigranten: De gemeente Venlo heeft in haar beleid “Shortstay” gedefinieerd als verblijf van vier maanden. De vergunningaanvraag wordt getoetst op een verblijfsduur van deze termijn en als dat langer wordt is dat niet wenselijk. En de arbeidsmigranten mogen er ook niet langer verblijven dan die vier maanden. Ook al hebben ze geen aansluitende andere verblijfsplek. Dakloosheid ligt op de loer! Dit is ook in strijd met de aanbevelingen van de commissie Roemer, waarvan de gemeente Venlo stelt dat ze die volgt.

Om te proberen draagvlak te creëren bij de omwonenden is een zeer streng beheersbeleid vastgesteld en worden (in het nadeel van de arbeidsmigranten en ontheemden bijgewerkte) huisregels gehanteerd. Dat impliceert dat de vrijheden van de arbeidsmigranten (en waarschijnlijk ook de ontheemden) in ernstige mate aangetast wordt. In de voorwaarden van de verleende vergunning lezen we bijvoorbeeld dat ramen en deuren dicht moeten blijven als dit omwonden stoort en dat er geen softdrugs aanwezig mogen zijn. Het leven van de arbeidsmigranten is op deze wijze strak geregeld en ze worden voortdurend gecontroleerd. In het beheersplan lezen we bijvoorbeeld dat “de locatie zowel binnen als buiten voorzien is van een slim camerasysteem welke 24/7 bij beweging actief wordt en opnames voor enkele weken vast-legt. Middels het slimme elektronisch slotensysteem is in noodgevallen direct te achterhalen wie wel of niet op de locatie aanwezig is. Auto's zijn uitgerust met een 'GPS-systeem' welke ledere rit vastlegt. De maatregelen bij ongewenst gedrag variëren van waarschuwingen tot het verliezen van het recht op het verblijf op de locatie. Bij een derde waarschuwing wordt de huisvesting na maximaal vier weken beëindigd. Voor hun huisvesting zijn ze afhankelijk van de werkgever. Ontslag betekent dat ze hun woning moeten verlaten, problemen bij de huisvesting kan leiden tot ontslag bij de werkgever. Voor omwonenden en andere inwoners van de gemeente gelden dit soort beperkingen en restricties niet. Dat is in strijd met de universele rechten van de mens, het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens én de in het kader van de Europese bepalingen in verband met de vrijheid van personen en goederen het recht op eenzelfde behandeling. De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM) stelt onder andere dat “eenieder aanspraak heeft op alle rechten en vrijheden”, het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) stelt in artikel 8 dat “eenieder recht heeft op respect voor zijn privé leven” en vanuit de bepalingen met betrekking tot het vrij verkeer van werknemers binnen de EU (VWEU) geldt “het recht om op gelijke voet behandeld te worden als onderdanen van de EU-lidstaat waar ze zich vestigen. Ze hebben dezelfde sociale en economische rechten”.

Tot slot. In ons bezwaarschrift is uitgebreid ingegaan op de omgevingsdialoog. Voor de huidige wijziging van de vergunning heeft in het geheel geen omgevingsdialoog plaats gevonden. Terwijl het in het huidige tijdsgewricht logisch was geweest als de gemeente Venlo – anticiperend op de nieuwe Omgevingswet die per 1 januari is ingegaan – zulk een omgevingsdialoog geëist zou hebben en daarbij belangengroepen, zoals de Vereniging Behoud de Parel en de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten bij betrokken zou hebben. De laatste met name omdat de huisvesting van de arbeidsmigranten plaats vindt op de grens met de gemeente Horst aan de Maas. Het is kennelijk strategie van de gemeente om haar huisvestingslocaties voor arbeidsmigranten te plannen aan de grenzen van haar gemeente. Overleg met de gemeente Horst aan de Maas met betrekking tot de keuze voor deze locatie heeft niet plaats gevonden. Wij hebben dat ook al gemerkt bij de huisvestingslocaties ten behoeve van VidaXL, waarvoor al weer enige tijd geleden de commissie een hoorzitting heeft georganiseerd waarbij wij ook het woord hebben gevoerd.

Wat betreft onze bezwaren in relatie tot het landschapsplan verwijs ik naar ons bezwaarschrift, waarvan de inhoud hier verder als ingelast beschouwd kunnen worden, en naar het betoog van de vertegenwoordiger van Behoud de Parel. Wij verzoeken u deze zaken alsnog te toetsen.

Ons bezwaarschrift en het voorgaande overziende dringen we er bij u op aan richting gemeente te adviseren de vergunning, c.q. de gewijzigde vergunning in te trekken.

Namens de Werkgroep Huisvesting Arbeidsmigranten

Paul Geurts